

[Aksel Larsen.]

måske forvente, at de vil tage spørgsmålet op inden for de 4 partiers fælles forsvarspolitiske udvalgss rammer, men i øvrigt vil jeg takke for regeringens tilsagn om, at heller ikke de militære budgetter skal være friedet under det kommende besparingsfelttog, og vi skal være særdeles velvillige til at hjælpe til her.

Hr. Poul Møller er glad for et citat, han har fundet frem fra 1949, og den glæde skal være ham vel undt; men se, det er jo netop, for at buksevårme ikke skal blive afløst af klamhed og kulde, at jeg har talt for sådanne foranstaltninger efter den gennemførte devaluering, som jeg har talt for her, og jeg tror virkelig, at sådanne foranstaltninger vil hjælpe ganske betydeligt; men jeg har ikke sporet nogen synderlig velvilje fra konservativt hold i den retning. Dog tør jeg måske formode, at hvis det gik sådan, som i hvert fald venstre og konservative gerne ville have det skulle gå: at man ved afstemningen om disse lovforslag fik tvunget regeringen bort, fik tvunget landet ud i et valg og måske derved skaffet et borgerligt flertal i folketinget, så ville et sådant borgerligt flertal og en derpå sig støttende borgerlig regering sikkert komme med for den arbejdende befolkning langt værre lovforslag og foranstaltninger end dem, der forhandles om her.

Hr. Poul Møller siger, at erhvervsorganisationernes råd blev selvfølgelig givet ud fra saglige og ikke ud fra politiske hensyn. Ja, jeg vil sådan set godt tro det, og i den forbindelse kan jeg ikke lade være med igen at minde om, at Arbejdsgiverforeningen og hr. Heineke har givet sådanne råd, som efter mit skøn absolut måtte føre til, at arbejdsløsheden ikke blev mindre, men større her i landet, og det harmonerer også med hr. Heinekes tidligere udtalelser om, at han kunne ønske noget større arbejdsløshed. Jeg tvivler ikke om, at det er hr. Heinekes saglige arbejdsgiversynspunkt, det her drejer sig om, men så er det jo ganske tankevækkende, at det konservative folkeparti, formentlig af politiske grunde, tilslutter sig sådanne tanker som dem, hr. Heineke er talsmand for, støtter ham i kritikken af devalueringen og vel også vil hjælpe ham med om muligt at forhindre, at

noget af dét bliver gennemført, regeringen her foreslår.

Hr. Hilmar Raunsgaard siger, at det haster ikke så meget, for der er ikke længere noget tidspres, sådan som der var, da det drejede sig om et avancement. Ja, her er vi noget uenige, for jeg vil tro, at hvis erhvervslivet på dette tidspunkt — dette være naturligvis sagt under forudsætning af, at forhandlingerne viser, at vi med god grund kan forsvare at stemme for de her foreliggende lovforslag — får klar besked om, hvorledes dets lønudgifter kan formodes at blive i det kommende forår og den kommende sommer, så kan det bedre disponere og altså bedre afgive tilbud, når det drejer sig om at sikre sig ordrer fra udlandet. Jeg tror, at jo før beslutning træffes, jo bedre, og jeg tror derfor ikke, man skal regne med, at man har særdeles megen tid.

Hr. Niels Westerbys alvorlige betingelse for at gå ind i et samarbejde med regeringen skal jeg ikke ofre mange ord på. Den alvorlige betingelse var jo den, at regeringen skulle love ikke at samarbejde med socialistisk folkeparti og i hvert fald ikke at gennemføre noget, støttet på socialistisk folkeparti alene. Se, den betingelse er tidligere stillet af venstre og konservative, den kender vi særdeles godt, men det er altså et udtryk for, hvad hr. Niels Westerby mener er demokratisk, nemlig at regeringen skal love ikke at gennemføre noget med det flertal, der kan skaffes.

Jeg skal lade det være nok med dette og kun til slut sige, at hr. Niels Westerby mener, at et folketingsvalg kunne være gavnligt. Det må hr. Niels Westerby gerne mene. Jeg tror, hr. Niels Westerby skal gøre sig fattet på, at hvis han fik sit ønske om et folketingsvalg opfyldt i denne situation, ville han opleve, at efter valget var hr. Niels Westerbys parti ikke mere i folketinget, så det er særdeles uselvsk af ham at fremsætte dette ønske.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Hr. Aksel Larsen var inde på buksevårmen og sagde, at nu ville man fastholde buksevårmen igennem disse foranstaltninger, det gjorde man ikke i 1949;